

(בראשית ג) וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי
 היא נְתָנָה לִי מִן הָעֵץ וְאוֹכֵל. מִשְׁמַע דְּאָדָם
 וַחֲוָה כַּחֲדָא אֲתַבְרִיאוּ, וּבְגוּפָא חֲדָא. דְּכַתִּיב
 אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי, וְלֹא כְתִיב אֲשֶׁר נָתַתְּ לִי, אָמַר
 לִי, אִי הָכִי, וְהַכְּתִיב (שמואל א א) אָנִי הָאִשָּׁה
 הַנִּצָּבֶת עִמָּכָה בְּזֵה. וְלֹא כְתִיב הַנִּצָּבֶת לְפָנַי.
 אָמַר לִי, אִי כְתִיב הַנִּתְּנָת עִמָּךְ, הָוּה אָמִינָא
 הָכִי, כְּדַכְּתִיב אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי, אֲבָל הַנִּצָּבֶת
 כְּתִיב.

עִמָּדִי היא נְתָנָה לִי מִן הָעֵץ וְאוֹכֵל.
 מִשְׁמַע שְׂאָדָם וַחֲוָה נִבְרְאוּ כְּאֶחָד
 וּבְגוּף אֶחָד, שְׁכַתוּב אֲשֶׁר נָתַתָּה
 עִמָּדִי, וְלֹא כְתוּב אֲשֶׁר נָתַתְּ לִי.
 אָמַר לוֹ, אִם כֶּף, וְהָרִי כְתוּב
 (שמואל-א א) אָנִי הָאִשָּׁה הַנִּצָּבֶת
 עִמָּכָה בְּזֵה, וְלֹא כְתוּב הַנִּצָּבֶת
 לְפָנַי. אָמַר לוֹ, אִם כְּתוּב הַנִּתְּנָת
 עִמָּךְ - הֵייתִי אוֹמֵר כֶּף, כְּמוֹ
 שְׁכַתוּב אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי, אֲבָל
 הַנִּצָּבֶת כְּתוּב.

אָמַר לוֹ, וְהָרִי כְתוּב (בראשית ב)
 וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים לֹא טוֹב הָיִיתָ
 הָאָדָם לְבַדּוֹ אֲעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ.
 אֲעֲשֶׂה לוֹ עֵצָה. אָמַר לוֹ, כֶּף הוּא
 וְדָא, שְׂאָדָם הֵיךְ לְבַדּוֹ, שְׁלֹא הֵיךְ
 לוֹ סִמָּךְ מְנַקְבָתוֹ, מִשּׁוּם שְׁהֵיחָה
 בְּצַדּוֹ כְּפִי שְׁבָאֲרָנּוּ. וּמָה שְׂאָמַר
 אֲעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר - כֶּף הוּא, שְׁלֹא
 כְּתוּב אֶבְרָא לוֹ עֵזֶר, מִשּׁוּם
 שְׁכַתוּב (שם ה) זָכַר וּנְקָבָה בְּרָאָם.
 אֲבָל כְּתוּב אֲעֲשֶׂה. וּמָה הוּא
 אֲעֲשֶׂה? אֲתַקֵּן. מִשְׁמַע שְׁהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא נִטְלָא אוֹתָהּ מִצַּדּוֹ, וְתַקֵּן
 אוֹתָהּ בְּתַקוּן, וְהִבִּיא אוֹתָהּ לְפָנָיו.
 וְאֵז הַשְּׁתַמְשׁ אָדָם בְּאִשְׁתּוֹ, וְהֵיךְ
 לוֹ סִמָּךְ.

וְשִׁנְיָנוּ, יִפְיוּ שֶׁל אָדָם כְּפֵא שֶׁל
 הַקָּשֶׁר הַעֲלִיּוֹן, מִהִזְהַר הַמַּאִיר.
 יִפְיָה שֶׁל חוּהָ, שְׁלֹא הֵיךְ יְכוּלִים
 כָּל הַבְּרִיּוֹת לְהַסְתַּכֵּל בָּהּ. וְאִפְלוּ
 אָדָם הִרְאִשׁוֹן לֹא הֵיךְ מִסְתַּכֵּל
 בָּהּ, עַד אוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁחֲטָאוּ,
 וְהוֹסֵר (וְהַקָּשׁוּ) הֵיפִי שְׁלָהֶם. אֵז
 הַסְתַּכֵּל בָּהּ אָדָם וְהַפִּיר בָּהּ
 לְשִׁמְשׁ עִמָּה. זֵהוּ שְׁכַתוּב (שם ד)
 וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֵת אִשְׁתּוֹ. וַיֵּדַע
 - בְּכָל. וַיֵּדַע - בְּתַשְׁמִישׁ. וַיֵּדַע -
 שְׁהַפִּיר בָּהּ וְהַסְתַּכֵּל בָּהּ.

וְשִׁנְיָנוּ, אִסּוּר לוֹ לְאָדָם לְהַסְתַּכֵּל
 בְּיָפִיָּה שֶׁל אִשָּׁה, כְּדִי שְׁלֹא יִבֵּא
 לְהַרְהוֹר רַע, וַיַּעֲקֹר לְדָבָר אַחֵר.

אָמַר לִי, וְהָא כְתִיב (בראשית ב) וַיֹּאמֶר יי' אֱלֹהִים
 לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ אֲעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר
 כְּנֶגְדּוֹ. אֲעֲשֶׂה לוֹ הַשְּׁתָא. אָמַר לִי הָכִי הוּא
 וְדָא, דְּאָדָם לְבַדּוֹ הָוּה, דְּלֹא הָוּה לִי סִמָּךְ
 מְנוּקָבִיָּה, בְּגִין דְּהוֹת בְּסִטְרוֹי כְּמָה דְּאוּקִימָנָא.
 וּמָה דְּאָמַר אֲעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר, הָכִי הוּא, דְּלֹא
 כְּתִיב אֶבְרָא לוֹ עֵזֶר, בְּגִין דְּכַתִּיב, (בראשית ה) זָכַר
 וּנְקָבָה בְּרָאָם. אֲבָל אֲעֲשֶׂה כְתִיב. וּמָהוּ אֲעֲשֶׂה.
 אֲתַקֵּן. מִשְׁמַע דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נִטְיִל לָהּ
 מִסִּטְרוֹי, וְתַקִּין לָהּ בְּתַקוּנָא, וְאִייתִי לָהּ קַמִּיָּה.
 וְכַדִּין אֲשַׁתְּמַשׁ אָדָם בְּאִנְתְּתִיָּה, וְהָוּה לִי
 סִמָּךְ.

וְתַנְיָנוּ, שְׁפִירוֹ דְּאָדָם קַדְתִּירָא דְּקִיטְרָא עֲלָאָה,
 מְזִיחָרָא דְּנִהָרָא. שְׁפִירוֹ דְּחוּהָ, דְּלֹא
 הָוּוּ יְכַלִּין כָּל בְּרִיִּין לְאִסְתַּכְּלָא בָּהּ. וְאִפְלוּ
 אָדָם לֹא הָוּה אִסְתַּכֵּל בָּהּ, עַד הֵהוּא זְמַנָּא
 דְּחָאבוּ, וְאֲעֲדִיאַת (כ"א וְאוֹעִירַת) שְׁפִירוֹ דְּלַהוּן.
 כְּדִין אִסְתַּכֵּל בָּהּ אָדָם, וְאֲשַׁתְּמוּדַע בָּהּ
 לְשִׁמְשָׁא בָּהּ. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (בראשית ד) וַיֵּדַע
 אָדָם עוֹד אֵת אִשְׁתּוֹ. וַיֵּדַע: בְּכָלֵא. וַיֵּדַע:
 בְּתַשְׁמִישׁ. וַיֵּדַע: דְּאֲשַׁתְּמוּדַע בָּהּ וְאִסְתַּכֵּל בָּהּ.
 וְתַנְיָנוּ, אִסּוּר לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְאִסְתַּכְּלָא בְּשְׁפִירוֹ
 דְּאִנְתְּתָא, בְּגִין דְּלֹא יִיתִי בְּהַרְהוֹרָא

בִּישָׂא, וַיַּעֲקֹר (דף ט"ז ע"א) לְמַלְאָה אַחֲרָא. וְכַךְ הָוּה רַבִּי שְׁמַעוֹן עֲבִיד, כְּדִי